

Alles draait nu eenmaal om geld

Tristero speelt lichtvoetige Edward Albee op locatie

'Alles voor de tuin': een letterlijk te nemen huis-, tuin- en keukenrealisme. (Jos Verhoogen)

Sommige voorstellingen hebben een meer dan grillige levensgeschiedenis: na een reeks voorvertoningen in besloten kring vorige zomer en een wederopvoering eind mei in het kader van het programma Hoeksteen/Clandestin/All in the Family in de Beurschouwburg, gaat *Alles voor de tuin* door het Brusselse gezelschap Tristero toch op tournee. Dat is geen sinecure met een productie die het begrip 'huis-, tuin- en keukenrealisme' letterlijk neemt door de tekst van Edward Albee in een woonkamer met aangrenzende tuin te spelen.

Met *Everything in the garden* (1967) is Tristero geen beginneling wat het ensceneren van deze Amerikaanse auteur betreft. In 1993 tekenden Peter Vandembemt, Paul Bogaert en Barbara Van Lindt al voor een bewerking van *The American Dream*, een paar jaar voor dit stuk op het repertoire van het NTG stond. Ondertussen onderging Tristero een face-lift, die eerder dit seizoen leidde

tot het even hilarische als intelligente *Tristero doet Modern* naar Witold Gombrowicz. Van de oorspronkelijke bezetting van Tristero blijft alleen Vandembemt over, die zich in *Alles voor de tuin* laat omringen door de alomtegenwoordige Bernard Van Eeghem, Hilde Wils, Carine Peeters, Diederik Peeters, Youri Dirx en Caroline Rottier.

Binnen het oeuvre van Albee is *Everything in the garden* een van die typische stukken waarin hij de moraal van de Amerikaanse samenleving hekelt door uitvergroting van een banale situatie. Centraal in zijn verhaal staan de verwoude pogingen van een koppel op middelbare leeftijd, niet om de eindjes aan elkaar te knopen, maar om de schone schijn op te houden dat ze zich inderdaad een huis met tuin kunnen veroorloven. Dat de vrouw een baantje zou nemen om mee in het huishouden te voorzien, lijkt bij voorbaat uitgesloten. Onder het motto "geld kan je altijd gebruiken" vervalt ze echter in het ande-

re uiterste en laat ze zich voortaan elke middag prostitueren, uiteraard zonder medeweten van haar man. Groot is dan ook de consternatie wanneer die niet alleen ontdekt dat zijn echtgenote in een prostitutienetwerk is beland, maar dat ook zijn beste vrienden én hun vrouwen in hetzelfde bedje ziek zijn, allen met slechts twee dingen voor ogen: de 'mighty dollar' en de bijbehorende sociale status.

Door de tekst op locatie te spelen in een burgerwoning, vergroot Tristero de ironie die bij Albee al ruimschoots aanwezig is: het nette huis in de rij verbergt praktijken die het daglicht niet zien. Als toeschouwer word je de woonkamer binnengeleid en met je neus op de feiten gedrukt: het gebruik van de ruimte werkt bepaald verfrissend, bijvoorbeeld aan het begin van het stuk wanneer Peter Vandembemt in de tuin aan het werk is en een hele weg af te leggen heeft alvorens hij het huis bereikt.

Is de vormelijke basis van de voorstelling een letterlijk te nemen huis-, tuin- en keukenrealisme, dan gaan de acteurs in hun spel een paar stappen verder, zij het niet altijd even consistent. Bernard Van Eeghem en Diederik Peeters bijvoorbeeld zoeken het voornamelijk in het gekscherende, terwijl Carine Peeters en Hilde Wils zich eerder op de vlakke houden. Zowel inhoudelijk als vormelijk is *Alles voor de tuin* de ideale tussenschakel tussen de licht verteerbare, dramaturgisch verzorgde producties van het vroegere Tristero, en het groteske, meer gespierde werk waar met *Tristero doet Modern* voor geopteerd werd. Geen groots theater, wel ideaal voor de zomeravonden.

Peter Anthonissen

Tristero speelt 'Alles voor de tuin': nog op 28/6 in België (Hasselt); van 22 tot 27/7 aan de Visserij 167, Gent in het kader van de Gentse Feesten (reversatie op telefoonnummer: 09/233 66 77); op 14/9 in CC Strombeek-Bever; op 20/9 in CC Ter Dilft, Bornem.

DM 27/6/97